

Concepte de bază privind Ecodesign-ul

Unitatea 10: Introducere în etichetare ecologică. Comunicare

Carmen Fernández Fernández. c.fernandez@cetem.es

- 10.1 Etichetare ecologică 2
- 10.2 Obiectivele etichetelor ecologice 3
- 10.3 Tipuri de etichetare ecologică 3
 - 10.3.1 Aspecte generale 3
 - 10.3.2 Tip I Ecolabel- Etichetele ecologice (ISO 14024)..... 4
 - 10.3.3 Semi tip I Eticheta ecologică 7
 - 10.3.4 Tip II Ecolabel- Creaște de mediu declarate independente (ISO 14021)..... 8
 - 10.3.5 Tip III Ecolabel- Declarații de produs pentru mediu (ISO 14025) 13
- 10.4 Diferența dintre etichete ecologice și Ecodesign pentru produs18

La finalizarea acestei unități un elev va:

- Cunoaște diferitele opțiuni pentru a comunica performanța de mediu a unui produs.
- Cunoaște cele trei tipuri de etichete ecologice: de tip I, II și III.

10.1 Etichetare ecologică

Etichetele ecologice par să răspundă necesității organizațiilor pentru un sistem care să le permită să promoveze calitățile de mediu ale produselor lor. În acest sens, organizațiile își pot identifica produsele pentru consumatori și le pot compara cu concurenții lor.

Dorința consumatorilor a fost de a reduce impactul lor asupra mediului prin consum. Cu toate acestea, nu existau nici standarde de comunicare a informațiilor de mediu, nici părți terțe independente implicate în elaborarea și alocarea eco-etichetelor. Consumatorii nu erau siguri în legătură cu veridicitatea informațiilor. Au fost atât de multe simboluri încât sarcina identificării lor a fost confuză și complicată.

Pentru a rezolva această problemă comunicativă între organizații și piață în ceea ce privește consumul durabil din punct de vedere ecologic, au fost create și definite oficial trei tipuri de mecanisme reglementate de standardele internaționale.

Standardele internaționale sunt:

- **ISO 14020: 2000.** Etichete și declarații de mediu. Principii generale.
- **ISO 14024: 1999.** Etichete și declarații de mediu. Etichetarea de mediu de tip I. Principii și proceduri.
- **ISO 14021: 2016.** Etichete și declarații de mediu. Declarații de mediu declarate individual (etichetarea de mediu de tip II).
- **ISO 14025: 2006** Etichete și declarații de mediu. Declarații de mediu de tip III. Principii și proceduri.

ETICHETARE ECOLOGICĂ este, conform ISO 14020, un set de instrumente voluntare, cu scopul de a stimula cererea de produse și servicii cu mai puține efecte asupra mediului prin furnizarea de informații esențiale privind ciclul lor de viață pentru a satisface cererea cumpărătorului pentru informații de mediu.

10.2 Obiectivele etichetelor ecologice

Obiectivele principale de ecolabels sunt enumerate mai jos:

- Promovarea apărării și protecției mediului, reducerea impactului produselor sau serviciilor asupra mediului.
- Să informeze și să încurajeze consumatorii să aleagă produse și servicii cu un impact redus asupra mediului.
- să încurajeze producătorii să producă produse sau servicii etichetate datorită cererii de produse cu etichete și să îmbunătățească în mod continuu mediul.
- să încurajeze proiectanții să aplice principiile de proiectare ecologică în procesele de proiectare și dezvoltare a produselor.
- Îmbunătățirea vânzării și / sau a imaginii unui produs, ca strategie de marketing "ecologic" și de distincție între produsele care nu pot obține distinctivitatea.

10.3 Tipuri de etichete ecologice

10.3.1 Aspecte generale

Pentru a selecta un sistem de recunoaștere a mediului, organizațiile iau în considerare următorii factori:

- Posibilă legislație care obligă organizațiile să certifice produsul cu orice simbolologie legată de problemele de mediu ale produsului.
- Domeniul de aplicare al etichetării (local, regional, de stat, global, etc.).
- Cerințele de mediu care trebuie îndeplinite (domeniul de aplicare, complexitatea etc.).
- Necesitatea ca o terță parte independentă să verifice veridicitatea informațiilor furnizate organismului competent care emite eticheta.
- Viabilitatea organizației pentru îndeplinirea cerințelor (resurse, competența de a acționa în ceea ce privește proiectarea produsului etc.).
- Costuri interne și / sau subcontractante pentru respectarea cerințelor.
- Costul certificării (rata inițială, rata anuală, factorii de dependență etc.).
- Scopul organizației care deține o astfel de certificare trebuie să fie în conformitate cu domeniul de aplicare și posibilitățile oferite de etichetă.

Organizația Internațională pentru Standardizare (ISO) a clasificat etichetele ecologice existente în trei tipuri (I, II și III) și sunt descrise în următoarele paragrafe.

TIPURI DE ETICHETE ECOLOGICE CONFORM ISO:

- Tipul I de etichete ecologice - etichetele ecologice (ISO 14024).
- Tipul II de etichete ecologice - creanțe de mediu declarate independente (ISO 14021).
- Tipul III de etichete ecologice - declarațiile de mediu privind produsul (ISO 14025).

Un alt tip de etichete bine-cunoscute și utilizate pe scară largă sunt cele catalogate ca "semi-tip I". Ele urmează reguli care nu sunt conforme cu standardul ISO 14020. Aceste standarde afectează una sau mai multe caracteristici sau aspecte ale unui produs, dar nu întregului produs.

10.3.2 Tip I Ecolabel- Etichetele ecologice (ISO 14024)

Etichetarea ecologică de tip I este un "sistem voluntar care identifică oficial și certifică faptul că anumite produse sau servicii, având în vedere întregul lor ciclu de viață, au un impact mai redus asupra mediului".

Pentru a obține aceste produse și servicii etichetate ecologic, trebuie îndeplinite anumite criterii de consum durabile.

Etichetele ecologice sunt acordate de o terță parte independentă, care acționează ca organism de certificare. Acest sistem îndeplinește cerințele specifice standardului ISO 14024.

Rezumatul caracteristicilor de etichete ecologice de tip I:

- Un program voluntar, multicriterial dezvoltat de o terță parte.
- Indică faptul că un produs este mai adecvat pentru mediu, în funcție de considerentele bazate pe ciclul său de viață.
- Criterii de mediu stabilite pe categorii de produse. Criteriile trebuie să stabilească limite realizabile, având în vedere impactul relativ asupra mediului, precum și capacitatea de măsurare și acuratețe.
- Respectarea legislației de mediu.
- Trebuie avută în vedere aptitudinea de utilizare.
- Criteriile de mediu și cerințele funcționale trebuie revizuite în mod periodic și definit.
- ☑ Transparență în toate etapele dezvoltării și funcționării lor, implicând toate părțile interesate.

Avantajele etichetelor ecologice de tip I:

- Credibilitate (Certificat de către un terț acreditat. Se utilizează metodele științifice și metodologia LCA).
- Sunt fiabile și diferențiate (Certificarea asigură faptul că funcționalitatea este la fel de bună ca și alte produse cu un impact mai mare asupra mediului).
- Vizibilitate (sigla pe ambalajul produsului).

Dacă este însoțită de alte instrumente, alte avantaje sunt derivate din:

- Într-un SMM, criteriile de etichetare ecologică pot fi utilizate ca aspecte de mediu semnificative îmbunătățite. Credibilitatea EMS este mărită.
- Achiziția ecologică. Pentru cumpărătorii publici și privați, o etichetă ecologică afișează cu ușurință cerințele care sunt îndeplinite.
- În mod normal, există subvenții pentru a sprijini costurile etichetelor ecologice.
- Echipa de proiectare ecologică poate utiliza criteriile etichetelor ecologice pentru a căuta oportunități de îmbunătățire.

EXEMPLE DE ETICHETE ECOLOGICE DE TIP I:

Există o mare varietate de programe de etichetare ecologică în general sau în anumite tipuri (în funcție de utilizare sau de compoziție).

Unele dintre cele mai cunoscute etichete ecologice de tip I sunt:

EXEMPLE DE ETICHETA DE TIP I		
 Ecolabeleuropeană (Europa)	 Nordic Swan (țările nordice)	 angel albastru (Germania)
 franceză de etichetare ecologică (Franța)	 olandeză de etichetare ecologică (Olanda)	 Ecolabeldin Ungaria (Ungaria)
 Environmental Choice (Noua Zeelandă)	 Environmental Choice (Australia)	 Ecomark (Japonia)

Ecolabeleuropeană

Ecolabeleuropeană (etichetă ecologică UE) este o schemă voluntară de etichetare ecologică promovată începând cu 1992 de către Uniunea Europeană ca o parte importantă a politicii UE privind instrumentul voluntar pentru a ajuta asociațiile și consumatorii să își îmbunătățească performanțele de mediu.

Organizațiile trebuie să dovedească faptul că fabricarea și serviciile lor sunt ecologice organismului competent de mediu al administrației statului, care va verifica și verifica, pe baza criteriilor produsului aplicabil definite în regulamente, că cerințele sunt îndeplinite.

În prezent există reglementări pentru o gamă largă de produse, în principal pentru sectorul industrial.

Obiectivul etichetei ecologice europene (de tip I etichetare ecologică):

- Promovarea produselor care pot reduce efectele adverse asupra mediului în raport cu alte produse din aceeași categorie, contribuind la utilizarea eficientă a resurselor și la un nivel ridicat de protecție a mediului.
- Furnizarea către consumatori a unor informații de orientare și informații corecte, non-înșelătoare și științifice privind astfel de produse.

Grupe de produse pentru care UE a emis reglementări:

Grupe de produse de etichete ecologice UE	
Grup	Subgrupă
FĂ-O SINGUR	Vopsele și lacuri.
APARATE DE UZ CASNIC	Incalzitoare pe bază de apă, pompe de căldură.
ECHIPAMENT ELECTRONIC	Echipament de imagistică; , calculatoare personale notebook-uri și tablete; televizoare.
GRADINARIT	Mediile de cultură, amelioratori de sol și de mulci
LUBRIFIANȚI	Lubrifianti pentru mai multe tipuri și utilizări.
MOBILA	Mobila din lemn.
ALTE articole de uz casnic	Robinetărie sanitară, toalete și pisoare.
Produse de îngrijire personală	Produse cosmetice, produse de igienă absorbante.
Curățare: PRODUSE	Detergenți pentru mașini de spălat vase, detergenți de rufe, săpun, șampoane și balsam, detergenți, produse de curățare spălare manuală a vaselor multifuncționale.
PRODUSE DIN HARTIE	Hârtie reconstituită, hârtie de ziar, hârtie imprimată, hârtie de copiat și grafică, hârtie absorbantă.
ACOPERIRI	Acoperiri pe bază de lemn, acoperiri dure.
Îmbrăcămintea și textilele	Textile, incaltaminte.
SERVICII	Servicii de cazare turistică.

Sursa: <http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/products-groups-and-criteria.html>

10.3.3 Semi tip I Ecolabel

Înainte ca instituțiile publice să creeze familia ISO 14020, au fost create etichete pentru a furniza informații despre caracteristicile de mediu ale produselor. Asociațiile sectoriale sau ale producătorilor, organizațiile sociale etc. au definit criterii de mediu privind anumite aspecte prioritare, stabilind limite de conformitate și certificând-o cu o etichetă. Schemele stabilite de familia ISO 14020 nu sunt urmate de aceste criterii.

Un număr mare de astfel de sisteme au atins o recunoaștere egală și chiar mai mare decât etichetele de tip I și se bucură de prestigiu, tradiție și recunoaștere din partea societății. Ei și-au construit un grup independent care să reunească diferite grupuri, cum ar fi agricultura și alimentele, consumul de energie, materialele de construcție și clădirea durabilă, produsele textile și utilizarea lemnului.

Obiectivul semi tip I Ecolabel:

- Pentru a obține cât mai multe produse certificate de sistem.
- Să obțină cea mai mare recunoaștere posibilă de către consumatori.

EXEMPLE DE ETICHETE SEMI TIP I:

EXEMPLE DE ETICHETE SEMI TIP I		
 <p>Lanțul de custodie de certificare (Standarde de țară);</p>	 <p>Certificarea lanțului de custodie (Standarde de țară);</p>	 <p>Oeko-Tex (Elveția)</p>
 <p>S.U.A. Verde clădire Consiliul (America)</p>	 <p>Eficiența energetică (America)</p>	 <p>100% Green Energy (Italia)</p>

10.3.4 Eticheta ecologică de tip II - revendicări de mediu declarate în mod automat (ISO 14021)

Indicație de mediu (logo, text) susținută de același producător sau ambalator, care se referă de obicei la o etapă a ciclului de viață sau la un anumit aspect al unui produs ("biodegradabil", "reciclabil" etc.). Sunt îndeplinite cerințele specifice ISO 14021 specifice. În acest sistem, nu există certificare independentă pentru terța parte.

Acest standard oferă îndrumări cu privire la utilizarea anumitor termeni de mediu, simboluri sau diagrame care descriu caracteristicile produselor ecologice, cum ar fi: compostabile, biodegradabile, proiectate pentru dezasamblare, produse cu durată de

viață extinsă, energie recuperată, conținut reciclat, reciclat, consum, reutilizabile, reîncărcabile și reducerea deșeurilor.

Rezumatul caracteristicilor de tip II etichete ecologice:

- Declarația voluntară de către organizație.
- Verificarea sau certificarea ne-obligatorie de către terți independenți. Declarantul are întreaga responsabilitate pentru declarația sa.
- De obicei, un criteriu.
- 18 orientări generale pentru mesajele de mediu.
- Nu există o metodologie de testare.
- Sunt declarații, simboluri sau diagrame care descriu caracteristicile specifice de mediu ale produsului.
- Trebuie să fie corecte și să nu inducă în eroare și să nu provoace neînțelegeri.

Tocmai aceste etichete sunt cele care aduc cea mai mare confuzie consumatorilor și organizațiilor care doresc să verifice certitudinea pretențiilor lor.

Prin urmare, termenii, cum ar fi cei enumerați mai jos, ar trebui evitați de către consumator:

- "ecologic", "verde", "sigur din punct de vedere al mediului", "prietenos la pământ", "nepoluant" etc. Expresii imprecise în care realitatea nu este reflectată.
- "Sustenabil" este un termen complex care trebuie folosit.
- "Fără ...", "... liber" doar dacă este demonstrabil.

Și termenii trebuie considerați că:

- Utilizați declarații exacte și care nu induc în eroare.
- Se referă la aspectele de mediu relevante legate de etapele ciclului de viață al unui produs.
- Furnizarea de informații substanțiale verificate și verificabile.
- clarificați dacă declarația se referă la întregul produs sau doar la anumite părți ale acestuia;
- Luați în considerare transferul impactului asupra mediului între diferitele etape ale ciclului de viață.

Avantajele pentru tip II: etichete ecologice

- Vizibilitate.
 - Sunt mai economice deoarece nu necesită certificare sau validare de către terți.
-

Dezavantajele pentru tip II: etichete ecologice

- O lipsă de certificare / validare reduce credibilitatea.
 - Consumatorii confundă sensul lor sau interpretarea lor este dificilă.
 - Conținut redus de informații.
-

Diferite atribute ale produselor care pot fi utilizate sunt definite:

Termen	Descriere
Compostabile	O caracteristică a unui produs, a ambalajului sau a unei componente asociate care permite biodegradarea acestuia, generând o relativ omogenă și stabilă, precum humusul.
degradabile	O caracteristică a unui produs sau a unui container care, în urma unor condiții specifice, permite fragmentarea sa până la o anumită dimensiune într-un anumit moment.
Proiectat pentru dezasamblare	O caracteristică a designului unui produs care permite separarea produsului la sfârșitul duratei sale de utilizare într-un mod care permite componentelor și pieselor să fie refolosite, reciclate, recuperate pentru energie sau în alt mod deturnate din fluxul de deșeuri.
Produs de viață prelungit	Un produs conceput pentru a oferi o utilizare prelungită, pe baza durabilității îmbunătățite sau a prezenței unei caracteristici care să permită modernizarea acesteia, având ca rezultat o utilizare redusă a resurselor sau reducerea deșeurilor.
Energie recuperată	O caracteristică a unui produs care a fost realizată utilizând energia recuperată (adică energia care altfel ar fi fost eliminată ca deșeu), indică tipul și cantitatea de deșeuri utilizate pentru recuperare.
Reciclabilă	O caracteristică a unui produs, a ambalajului sau a unei componente asociate care îi permite să fie deviată de fluxul de deșeuri prin procesele și programele disponibile și să fie colectată, prelucrată și

	returnată pentru a fi utilizată sub formă de materii prime sau produse.
Conținutul reciclat	Raportul de masă al materialului reciclat într-un produs sau ambalaj.
Material reciclat	Material care a fost prelucrat din material recuperat printr-un proces de fabricație și transformat într-un produs final sau ca componentă pentru încorporarea într-un produs.
Reducerea deșeurilor	Cantitate redusă de material care intră în fluxul de deșeuri ca rezultat al schimbării produsului, procesului sau ambalării.
Consumul redus de energie	Reducerea cantității de energie asociată cu utilizarea unui produs care îndeplinește funcția pentru care a fost concepută în comparație cu energia utilizată de alte produse care îndeplinesc o funcție echivalentă.
Reducerea utilizării resurselor	O reducere a cantității de material, energie sau apă folosită
Consumul redus de apă	Produce sau distribuie un produs sau un ambalaj.
Reutilizabile și reutilizabile	Reducerea consumului de apă și de energie prin utilizarea unui produs care îndeplinește funcția pentru care a fost concepută în comparație cu cantitatea de apă utilizată de alte produse care îndeplinesc o funcție echivalentă.

CÂTEVA EXEMPLE DE ETICHETE TIP II:

Möbius STRIP

Aceasta indică faptul că produsul sau ambalajele sunt reciclabile și este convenabil să depozitați produsul într-un punct de colectare. Dacă are un număr în centru, conține un anumit procent de material reciclat.

ALUMINIU RECICLABIL

Cutia sau container realizat din aluminiu reciclabil.
Cutii de suc, cutii de produse alimentare, etc.

PLASTIC RECICLABIL

Simboluri găsite în recipiente de plastic de diferite tipuri, sunt numerotate 1 la 7.

Simbol	Descrierea simbolurilor din materiale plastice reciclabile
1: PET sau PETE (tereftalat de polietilenă)	Ușor de plastic, reciclabil și nu scump. Tipic în recipientele pentru alimente și băuturi. Odată reciclat, poate fi utilizat în mobilier, fibre textile, piese auto și, ocazional, în pachete de alimente noi.
2: HDPE (polietilenă cu densitate înaltă)	Material plastic flexibil cu rezistență chimică. Se folosește, în special, în produsele de curățare sau ambalarea produselor chimice industriale (șampon, detergent, clor, etc.), lapte, sucuri, cartofi de iaurt și apă, saci de gunoi și supermarket. Se reciclează în multe feluri, tuburi, sticle de detergenți și detergenți, mobilier de grădină, cutii de ulei, etc.
3: PVC sau V (clorura de polivinil sau Vinyls)	Foarte greu. Este utilizat pe scară largă în curățarea geamurilor, detergenți, șampoane și sticle de ulei, furtunuri, echipamente medicale, ferestre, țevi de scurgere, materiale de construcție, cabluri etc. Deși nu este adesea reciclat, este utilizat în panouri, paleți, jgheaburi, covoare etc.
4: LDPE (polietilena de joasă densitate)	PVC-ul poate elibera niște toxine (nu trebuie ars sau permis să intre în contact cu alimentele), deci este de preferat să folosiți alte substanțe naturale.
5: PP (Polipropilena)	Un plastic puternic, flexibil și transparent. Este folosit în unele sticle și diverse (cum ar fi cumpărăturile sau alimentele congelate etc.), unele mobilier și covoare, printre altele. După reciclare, acesta poate fi utilizat din nou în recipiente și cutii, plicuri, panouri, țevi sau plăci.
Simbol	Descrierea simbolurilor plastice reciclabile
6: PS (polistiren)	Punctul său de topire scăzut face posibilă topirea în contact cu căldura. Se utilizează cu plăci și cupe de unică folosință, cupe de ouă, tăvi de carne, sticle de aspirină, cutii de CD etc. Unele grupuri de mediu subliniază faptul că este un material dificil de reciclat (deși în acest caz pot fi obținute diverse produse) toxine.
7: Altele (Deșeurii din plastic Uncatalogued)	Este inclusă o mare varietate de materiale plastice care sunt foarte greu de reciclat. Cu aceste materiale sunt fabricate câteva tipuri de sticle de apă, materiale antiglont, DVD, ochelari de soare, MP3 și PC, anumite recipiente pentru produse alimentare etc.

PUNCT VERDE

Compania cu pachete plătește o taxă, atât pentru colectarea, cât și pentru deșeurile sale, care este generată într-un circuit de reciclare, evitând contaminarea mediului înconjurător. O găsim în recipiente din plastic, containere din metal, tetrabrik, carton, hârtie și sticlă.

SIGRE

Punctul verde echivalent pe ambalajul produselor farmaceutice. Laboratoarele, în cadrul acestui sistem, asigură că ambalajele și produsele vor fi gestionate pentru a preveni deteriorarea mediului înconjurător.

În următoarea diagramă sunt afișate exemple de revendicări de mediu declarate de către unii asociații de tip II:

EXEMPLE DE ETICHETE TIP II	
ETICHETA	NUME
	Organizația bască EZARRI, producător de mozaicuri de sticlă, a testat și certificat prin simbolul Möbius declarația sa referindu-se la "100% din sticla utilizată ca materie primă este sticla reciclată".
	Organizația utilizează acest simbol pentru a facilita recunoașterea produselor RICOH cu caracteristici de mediu.
	Dovada utilizării a mai mult de 40% din masă a părților reutilizate ale produsului și a reciclabilității totale de peste 90%.
	Renault. Emisii de CO2 sub 140 g / km sau compatibile cu biocarburanții.

10.3.5 Eticheta ecologică de tip III - Declarații de produs pentru mediu (ISO 14025)

Un client-furnizor din ce în ce mai răspândit pe piață are nevoie de un standard de comparare între diferite produse. Un standard care ia în considerare cele mai semnificative aspecte de mediu ale unui anumit tip de produs, fără a se ajunge la o

valoare mai mult sau mai puțin durabilă, dar care prezintă informații obiective și verificabile cu privire la problemele de mediu ale produsului / serviciului pe care îl furnizează.

Pentru a răspunde acestei cerințe, se creează sisteme de etichetare ecologică tip III - Declarații de produs pentru mediu (EPD), reglementate de ISO 14025. Și aplicarea ei este voluntară. O verificare este efectuată de o terță parte independentă.

Declarațiile privind produsele de mediu (etichetele de tip III), astfel cum sunt definite în ISO 14025, facilitează comunicarea obiectivă, comparabilă și credibilă a performanței de mediu a produselor.

Pe baza unor standarde diferite, oferirea de informații cantitative ecologice inteligibile este scopul acestora. Un inventar al datelor cuantificate de mediu ale unui produs, cu categorii predeterminate de parametri bazați pe seria standard ISO 14040, privind evaluarea ciclului de viață (LCA).

Rezumatul caracteristicilor etichetelor ecologice de tip III:

- Declarație voluntară de mediu.
Verificarea obligatorie de către terți.
- Ele furnizează informații cuantificate ale ciclului de viață (în conformitate cu ISO 14040) și sunt comparabile cu alte produse care îndeplinesc aceeași funcție.
- să informeze despre impactul unui produs asupra mediului pe tot parcursul ciclului său de viață. Există anumiți indicatori de mediu definiți pe categorii de produse. Acestea sunt clasificate pe categorii de impact.
- Spre deosebire de etichetele de tip I, tipul III nu definește nici preferința de mediu a produselor, nici nu stabilește cerințe minime de îndeplinit.

În mod opțional, există programe de certificare a EPD, care precizează, pentru diferite grupuri de produse, modalitatea cea mai detaliată de a efectua LCA și EPD. Astfel de programe permit utilizarea unui simbol adăugat la raport care funcționează ca un certificat de mediu.

Aceste programe sunt create în conformitate cu cerințele stabilite în ISO 14025 și dezvoltă reguli de lucru sau proceduri conținute în documente numite: Reguli privind categoriile de produse (PCR).

Reguli pentru categorii de produse (RCP):

- PCR colectează datele minime necesare pentru a fi incluse în studiul LCA, metodologia impactului la utilizare și conținutul EPD.
- În cazul în care nu există definirea PCR pentru un grup de produse, programul poate decide să le dezvolte împreună cu colaborarea producătorului și părților terțe interesate.
- Prin natura lor, astfel de sisteme sunt adecvate pentru schimbul de informații între organizații și clienții lor, și nu pentru consumatorul final standard, deoarece informațiile conținute în EPD sunt foarte tehnice și detaliate.
- Există mai multe entități la nivel mondial, cu scopul de a dezvolta PCR pentru a certifica EPD.
- Scopul acestor organizații este ca EPD-ul de piață să urmeze "reguli" comune în ceea ce privește elaborarea și redactarea acestuia.
- Spre deosebire de etichetele de tip I, tipul III nu definește nici preferința de mediu a produselor, nici nu stabilește cerințe minime de îndeplinit.

Avantajele etichetării de tip III:

- Pentru producători, importatori și furnizori: să furnizeze informații cantitative, obiective și fiabile (metodele LCA sunt utilizate) și sunt deschise tuturor produselor / serviciilor.
- Pentru cumpărători, comercianți cu amănuntul și clienți: pentru a fi o sursă de informații comparabile, metodele de calcul sunt comune și credibile datorită inspecției, revizuirii și monitorizării de către un verificator independent.

De asemenea, ei se pot integra cu alte instrumente:

- - Achiziția ecologică. Cumpărătorii publici sau privați pot utiliza etichetele de tip III ca bază pentru a defini cerințele de mediu în criteriile convenite. Cumpărătorii îl pot utiliza pentru a obține o comparație de mediu a furnizorilor.
- - În EMS, criteriile de etichetare ecologică pot fi utilizate ca aspecte de mediu semnificative îmbunătățite. Aceasta sporește credibilitatea SMM.
- - Există sinergii între procesele utilizate și datele solicitate între cele trei tipuri de etichete. Prin exploatarea acestor sinergii, costurile sunt reduse și sunt satisfăcute diferite tipuri de clienți (consumatori finali și industriali și cumpărători publici).
- - Pentru a obține etichete ecologice, trebuie efectuată LCA. Rezultatele pot fi utilizate ca o oportunitate de îmbunătățire a proiectării ecologice.

CÂTEVA EXEMPLE DE TIP III ETICHETE:

Diferite exemple de etichete de tip III sunt prezentate mai jos:

ETICHETĂ	NUME
	"EPD International Consortium" este un program global, cu sediul în Suedia. Născut cu intenția de a deveni implicit sistemul internațional pentru dezvoltarea și certificarea EPD. Formatul EPD este, prin urmare, aplicabil în întreaga lume.
	Creat de "Asociația pentru Managementul Mediului din Japonia pentru Industrie-JEMAI", această etichetă este împărțită în trei categorii diferite: <ul style="list-style-type: none"> - P.E.A.D. (Declarația privind aspectele de mediu ale produsului). Informații esențiale despre produs, inclusiv un rezumat al impactului asupra mediului în ciclul lor de viață. - P.E.I.D.S. (Fișa tehnică de informații despre produs). Informații privind valorile numerice ale tuturor efectelor asupra mediului în ciclul lor de viață. - Fișa tehnică a produsului. Bazele informațiilor pentru obținerea rezultatelor evaluării ciclului de viață pe PEIDS.
	Gestionat de Institutul coreean de produse ecologice KOEKO și de Ministerul Mediului coreean. Acest program coreean își propune să furnizeze informații comparabile, transparente și corecte despre produse.
	Confederația întreprinderilor norvegiene (NHO) a stabilit un program pentru dezvoltarea EPD în anul 2000. În prezent, sistemul este gestionat prin intermediul "Fundației norvegiene EPD". Prin această bază, Norvegia colaborează și cu alți scandinavi în țările în curs de dezvoltare EPD.

Gestionat de "Institutul de Construcții și Mediu (IBU) e.V.", se concentrează pe certificarea produselor de construcții. Până când PCR oferă următoarele elemente:

- Construirea metalelor.
- Acoperiri de podea PCR.
- Reinforcement Glass Mesh PCR.
- Materiale pentru lemn PCR.

<http://bau-umwelt.de/hp481/Environmental-Product-Declarations-EPD.htm>

Colegiul de inspectori ai cantităților, arhitecții tehnici și inginerii constructori din Barcelona (CAATEEB), este administratorul sistemului și Guvernul Cataloniei, ca sprijin, aceștia raportează într-un mod obiectiv, verificabil și dezagregat consumul de resurse naturale (apă, energie și resurse regenerabile), emisiile atmosferice, deversări în apă și sol în procesul de fabricație.

DECLARAȚII DE MEDIU A FOTOGRAFIEI DE CARBON

Amprenta de carbon este utilizată pentru a descrie calculul emisiilor tuturor emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) asociate cu organizațiile, evenimentele sau activitățile sau ciclul de viață al unui produs pentru a determina contribuția lor la schimbările climatice. Acesta este exprimat în tone echivalente de CO₂.

Metodele bine cunoscute pentru calcularea amprentei de carbon a produselor (sau serviciilor) sunt:

- ISO / TS 14067: 2013 (gaze cu efect de seră, amprenta de carbon a produselor, cerințe și orientări pentru cuantificare și comunicare).
- PAS 2050: 2011. Specificație pentru evaluarea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de ciclul de viață al bunurilor și serviciilor.
- Protocolul privind GES. Standard de produs.

Standardul ISO / TS 14067 specifică principiile, cerințele și orientările pentru cuantificarea integrală sau parțială a amprentei de carbon a produsului (PPC), luând ca referință standardele internaționale ale evaluării ciclului de viață, cum ar fi ISO 14040 și ISO 14044.

Sunt incluse și cerințele pentru comunicarea ulterioară a PPC prin etichete și declarații de mediu, pe baza ISO 14020, ISO 14024 și ISO 14025. Pentru a asigura credibilitatea, transparența și coerența modelului, o terță parte independentă o verifică, însă este nu este certificabil.

"Protocolul GHG pentru produs" și standardul "PAS 2050: 2011" emis de BSI Standard Solutions sunt alte standarde bine cunoscute pentru calcularea amprentei de carbon,

deși cea din urmă are eticheta standard de tip II ca referință, diferită față de standardul ISO / TS 14067 cu tipul III.

Avantajele amprentei de carbon:

- Comunicarea amprentei de carbon permite informarea transparentă a consumatorilor.
 - Oferă valoare produsului ca element de diferențiere față de ceilalți care nu își calculează amprenta.
-

→ Unitatea 10 include un video cu „amprenta de carbon“ pentru a aborda această declarație de mediu în detaliu.

10.4 Diferența dintre etichetele ecologice și proiectarea ecologică a produselor

În cadrul Unității 9, Ecodesign în managementul de mediu, integrarea managementului de mediu a fost studiată în procesul de proiectare a unui produs care să fie îmbunătățit din punct de vedere al mediului.

După studierea etichetării privind mediul, compararea acestor două studii este relevantă pentru identificarea principalelor diferențe și pentru diferențierea clară a aplicațiilor acestora.

ECOLABEL	ECODESIGN
Certificarea asociată unui produs	Certificarea asociată sistemului de management (procesul de proiectare)
Dovada că un produs îndeplinește criteriile de mediu prestabilite și asigură, împreună cu eticheta respectivă, că fiecare produs de la diferiți producători are aceleași caracteristici.	Aceasta permite organizației să aleagă liber, printre proprietățile produsului sau serviciului, unde îmbunătățirea mediului se realizează prin proiectare.
Asigură respectarea anumitor cerințe stabilite în specificațiile tehnice (standarde) care nu variază în timp.	Se bazează pe îmbunătățirea continuă. Adică este asigurată introducerea sistematică a îmbunătățirilor succesive sau a noilor modele de produse și, prin urmare, evoluția acestora în termeni de durabilitate.
O îmbunătățire a imaginii produsului.	O îmbunătățire a imaginii produsului și a sistemului de management al organizației.

